

[Finansministeren]

finanspolitik. Det er jo sådan, at det i helt overvejende grad er ændrede provenuskøn for afgifterne på beskattede varer, herunder først og fremmest bilerne, der er baggrund for den ændrede vurdering af underskuddet på drifts-, anlægs- og udlånskontoen. Derfor vil jeg gerne sige, at dette ændrede skøn ikke i sig selv giver anledning til overvejelser om ændringer af den økonomiske politik. Det er også værd at understrege, at netop disse varer har et ganske stort importindhold.

Jeg skal også gøre en enkelt bemærkning til skønnene over arbejdsløsheden, hvor vi har måttet hæve tallene med 8.000 i 1980 og 15.000 i 1981. Det er jo det mest ubehagelige i den økonomiske udvikling, at udsigterne for beskæftigelsen tegner så mørkt. Jeg vil gerne understrege, at denne justering af skønnene er sket, uden at der har kunnet tages hensyn til de afbødende indgreb, der netop er aftalt, og hvorom der er fremsat forslag til behandling her i folketinget. Jeg vil gerne understrege dette for at sige, at det er igen et bevis på, at det er lykkedes regeringen ikke alene at tilrettelægge en politik, men det er også lykkedes i samarbejde med forligspartierne at foretage justeringer på de områder, hvor der har vist sig en effekt og en virkning, der er gået ud over det, der har været tilrettelagt.

Ud over de ting, jeg nævnte med afgifterne, som spiller en væsentlig rolle for det ændrede indtægtsskøn, spiller også nedgangen i byggeriet en rolle på momsindtægterne, og den mindre omsætning af fast ejendom spiller ind på andre indtægter.

Jeg vil godt derefter gøre nogle få bemærkninger om indholdet i den økonomiske politik, vi har tilrettelagt. Vi har understreget, at denne politik må indeholde det positive element, der ligger i en større produktion, i en større erhvervsaktivitet, og vi har understreget, at en vigtig forudsætning, en vigtig andel, heri er en årlig konkurrenceevneforbedring. Det lykkedes for os for så vidt angår 1980, og vi har også en sådan effekt af de foranstaltninger, der hidtil er sket, at vi har virkning langt ind i 1981. Men jeg vil gerne understrege, at det er klart, at såvel denne del af regeringens økonomiske politik som det, der knytter sig til forbrugsbegrænsningen, forudsætter, at vi løbende justerer den økonomiske politik.

Vi har måttet erkende, at erhvervsfremmeforanstaltninger tager tid, før de får fuld virkning. Derfor har vi måttet sige, at hvis det indgår i den økonomiske politik, at vi år efter år skal have en forbedring på betalingsbalancen, så er det nødvendigt også at begrænse forbruget i samfundet. Det er på den baggrund, vi har lagt op til en opbremsning af væksten i de offentlige udgifter. Det er på den baggrund, vi har sagt – ikke som et mål, men som et middel – at det bliver nødvendigt at acceptere også i de nærmeste år en nedgang i den disponible realindkomst pr. beskæftiget i størrelsesordenen 1–2 pct. om året. Jeg understreger: ikke som et mål, men som et middel for at nå den forbedring på betalingsbalancen, som er helt afgørende for os.

Jeg vil gerne understrege, som det også fremgår af finansredegørelsen, at en gennemførelse af en sådan økonomisk politik har meget betragtelige resultater, resultater, som betyder, at vi hen i 1984 nærmer os balance på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet, hvor det må skønnes, at beskæftigelsen vil være øget med knap 70.000 personer i forhold til 1980-tallene, at underskuddet på betalingsbalancen vil være nedbragt til størrelsen 8–9 mia kr. Jeg vil godt understrege, at det er regeringens vurdering, at det er igennem en sådan økonomisk politik, der sikrer øget produktion og beskæftigelse i betalingsbalanceerhvervene, at vi på længere sigt vil kunne få løst de samfundsmæssige balanceproblemer.

Jeg skal derefter komme med nogle kommentarer til enkelte bemærkninger fra ordførerne.

Hr. Ellemann-Jensen sagde, at venstre har en plan. Det skal jeg ikke bestride, derimod vil jeg gerne bestride, når hr. Ellemann-Jensen siger, at man i denne plan påviser, at den skaber beskæftigelse og forbedring på betalingsbalancen. Det er ikke påvist, det er ikke dokumenteret, ja, det er end ikke sandsynliggjort i venstres plan, at den indeholder de resultater, som venstre slutter sin plan med at sige at den har.

Den vurdering, vi kommer til, adskiller sig væsentligt fra de tal, venstre har offentliggjort. Vi har selvfølgelig foretaget nogle vurderinger såvel af betalingsbalancepåvirkningen som af beskæftigelsesvirkningen. Det er vanskeligt at regne eksakt, fordi der er indlagt megen tro og håb i venstres plan. Et af